

faa Lov til at ligge i Timevis eller Dagevis eller længere Tid stille paa en Plads i Nærheden af København og bombardere København, var ganske utænkeligt. Det ærede Medlem ved udmærket godt, at vi havde en Flaade, som vilde sørge for, at et saadant Skib hurtigst muligt blev flyttet fra et saadant Sted, og et Kystforsvar, som ellers vilde gøre det Skib Opholdet paa den Plads meget ubehageligt. Det er sikkert blot for at fremsætte et Paradoks, at det ærede Medlem siger, at ved det første Skud, der blev affyret mod København, vilde Byen være blevet overgivet. Jeg kan forsikre det ærede Medlem for, at dette vilde aldeles ikke være sket.

Nu har jo den store Verdenskrig raset, den har ødelagt og omkalfatret det meste af Europa, og nu tror nogle Mennesker, at det Had, som derved er blevet avlet, pludselig kan blive afløst af Fred og Fordragelighed. De Mennesker, der tror paa dette, er Taaber. Krigens Rædsler kan skræmme i Øjeblikket, og de Rædsler, der blev affødt af Verdenskrigen, har skræmmet. Men de glemmes hurtigt, og den Dag kommer før eller senere, hvor Krigens Rædsler igen er over Menneskene. Det, det nu kommer an paa, er da efter min Opfattelse at gaa til en Afgørelse af, om Danmark skal have en Forsvarsordning, hvorpaa der kan opbygges et Forsvar for vor nationale Selvstændighed, eller om vi skal have en Forsvarsordning, som umuliggør dette.

Det er derfor efter min Opfattelse en ganske overordentlig alvorlig Periode, vi gaar ind i her ved dette vort Lovgivningsarbejde. Jeg for min Part vil haabe, at det bliver muligt at tilvejebringe en Forstaaelse mellem de to politiske Partier, hvis Forslag rummer en Tanke om et virkeligt Forsvar. Jeg vil haabe, at det bliver muligt, idet jeg betragter det som en Forbrydelse at tage Forsvarsvillien bort fra vort Folk; og det er dette, som vilde ske, dersom et af de to Forslag, som er forelagt fra radikal og socialdemokratisk Side, blev til Lov. Saa vilde man tage den Forsvarsvillie, som efter min Mening findes i vort Folk, bort fra vort Folk, man vilde gøre det umuligt i et givet Tilfælde at foretage et virkeligt nationalt Forsvar.

Der har været talt saa meget om en Folkeafstemning. Man har fra forskellig politisk Side ønsket Folkeafstemning om Forsvarssagens Løsning. Hvis en Folkeafstemning skulde finde Sted — jeg for min Part havde ikke noget imod noget saadant —, saa skulde denne Folkeafstemning finde Sted, inden Forsvarslovene blev vedtaget,

og saa skulde der stemmes i Befolkningen om, hvorvidt man ønskede en Forsvarsordning, som kunde yde et virkeligt Forsvar for vor nationale Eksistens, eller om man ikke ønskede en saadan. Jeg føler mig fuldt overbevist om, at Resultatet vilde blive, at vi fik et overvældende Flertal paa vor Side, og at de Herrer fra radikal og socialdemokratisk Side vilde blive sørgelig skuffet. Forøvrigt har jeg den Glæde at kunne meddele, at mange, som politisk hører til de radikale og socialdemokratiske Partier, Gang paa Gang overfor mig har udtalt deres Forsvarsvillie. Jeg tror, at der i hvert enkelt Menneske fra Naturens Haand er nedlagt en Villie til at forsvare sig overfor ethvert Angreb, og det viser jo ogsaa hele Historien. Naar nu denne Trang til Selvforsvar er til Stede i hvert enkelt Menneske, maa jeg have Lov til at overføre dette paa hele Samfundet, og saa vil der ogsaa blandt den danske Befolkning være en Trang til Stede til Forsvar af det Land og det Samfund, vi tilhører. Jeg erkender, at hele vor økonomiske Situation er af den Art, at der paa alle Omraader maa spares, og jeg er derfor ogsaa indforstaaet med, at man, naar man gaar til en ny Forsvarsordning, søger at bringe Udgifterne ned til det mindst mulige, men man maa ikke gaa saa langt ned, at man hindrer, at der etableres et virkeligt Forsvar. Jeg føler mig forvisset om, at de Midler, som Samfundet kan stille til Disposition til dette Øjemed, et Beløb, der ligger mellem 40 og 50 Mill. Kr., vil være tilstrækkeligt til at skabe det, jeg ønsker: et Forsvar, der virkeligt kan være et nationalt Forsvar. Jeg vil derfor haabe, at de to Partier, hvis Forslag ligger mellem Grænserne: 40 og 50 Mill. Kr., maa kunne mødes, og ud fra det Beløb, man bliver enig om, bygge en Ordning op, som virkeligt svarer til Formaalet.

Hvad kræves der nu for at faa en saadan Ordning, som man maa anse for at være tilfredsstillende? Ja, jeg for mit Vedkommende ser saadan paa denne Sag, at man maa kræve Rammerne opretholdt, at Materiellet vedligeholdes og fornyes, samt at der gives Befalingsmændene en saadan Uddannelse, at de fuldt ud er deres Opgave voksne. Angaaende denne Uddannelse vil jeg gerne have Lov til at sige, at for mig staaer det klart, at disse Mennesker ikke alene skal have en teoretisk og praktisk Uddannelse i Militærvæsenet, men ogsaa en almenmenneskelig Opfattelse, og har de den ikke, maa de se at tilegne sig den. Vore Befalingsmænd i Hær og Flaade skal efter min Mening være Folkeopdragere, hvad de